

La periodista i el president

El Teatre de Salt presenta la intriga política de Pere Riera 'Desclassificats'

Toni Sevilla, Emma Vilarasau i Abel Folk, protagonistes de 'Desclassificats' Foto: D. RUANO.

L'any passat, Pere Riera (Canet de Mar, 1974) va sorprendre amb *Lluny de Nuuk*, en el seu debut escènic. Va ser dins del programa T6 de promoció de l'autoria del TNC. Només uns mesos després, la Villarroel li va donar l'alternativa amb el text que va escriure com a treball de llicenciatura de l'Institut del Teatre: *Desclassificats*, que avui (19 h) es podrà veure al Teatre de Salt. Escrit fa cinc anys, imagina un president a la corda fluixa per una presumpta irregularitat juvenil que accepta ser entrevistat en directe per una periodista molt ben considerada. "No és ni la Terribas ni tampoc el Mas, els noms són catalans, però també podria ser un episodi a Andorra", va aclarir abans de l'estrena, evasivament, Riera. I és que l'obra, més que ser una peça de tesi política, s'endinsa en el debat de si és indispensable la correcció absoluta per poder governar. Un

error, ni que sigui del passat, els elimina del grup capdavanter, els deixa desclassificats.

A escena, tres actors: Emma Vilarasau (periodista), Abel Folk (assessor del president) i Toni Sevilla (president). Pere Riera, que ha assumit també la direcció del text –inicialment l'havia de compartir amb Carol López, directora artística de la Villarroel–, tem la referència del TNC. Sap que hi haurà comparacions, tot i que són dues peces molt diferents. *Lluny de Nuuk* s'endinsava en una trama familiar on cadascú defensava els seus interessos ferint la resta. Riera no sabia en quin gènere situar *Desclassificats*, tot i tenir un punt de comèdia. No respon al drama ni és un thriller, perquè l'espectador coneix des del començament les raons per les quals un president es pot veure forçat a dimitir. Abel Folk es pregunta: "Un bon president ha de plegar per un possible error del passat?" L'assessor està per sobre del maniqueisme i busca què és més bo per al país. Segons Riera, l'obra no és sobre política ni sobre periodisme, ni tampoc sobre les relacions, sempre convulses entre el poder mediàtic i l'administració, sinó que mostra "la trobada de tres personatges amb punts de vista molt oposats sobre l'ètica, la integritat professional i la dignitat de l'individu".

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 12-06-2011 Pàgina 62

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/422967-la-periodista-i-el-president.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mescultura&utm_source=rss&utm_medium=mescultura&utm_campaign=rss